

Ավետիք Իսահակյան

Մութ անտառով լուռ ման կուգամ

Մութ անտառով լուռ ման կուգամ,
Բուն ու ազոսով ինձ կըսեն.

- «Ա՛խ, խեղճ տըղա, ի՞նչ տըխտուր ես.
Դուն հիվանդ ես ...» ինձ կըսեն:

Մութ անտառով լուռ ման կուգամ,
Տող կըշաղե ծառերեն.

- «Ա՛յ խեղճ տըղա, վերքըդ խորն է
Վըրադ կուլանք ...» ինձ կըսեն;

Քամին փրչեց, ու ծառերեն
Տերևները վար ընկան.

- «Ա՛յ խեղճ տըղա, տերևներն են
Քու մահիճն ու գերեզման ...»:

1897

Ալեքսանդրապոլ